

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1930. III. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

291.33

Hely

Idő

1930

Személy

Óbudán, a kisperesti ördögűzők testvérszektájánál

(Saját tudósítónktól.) A Pesti Napló a múlt héten írt arról a különös vallási tébolyról, amely Kisperestet kerítette hatalmába. Kisperesten már több, mint három éve működik az amerikai holy rollers, szent fetrengők egyik magyarországi kiküldöttje. A szent fetrengők, vagy pünkösdisták Kisperesten szektájukat istengyülekezetnek nevezik. Megírtuk, hogy ez az istengyülekezet az elmúlt tíz hónap folyamán hat embert juttatott vallási tébolyul az angalföldi elmegyógyintézetbe és beszámoltunk arról, hogy a pünkösdisták a középkori flagellánsok módjára ördögűzéseket rendeznek, korbáccsal verik ki egymásból az ördögöt.

Magyarországon ennek a szektának ma már több ezer tagja van. A szekta nemcsak azért kártékony, mert az egyszerűbb néposztályok körében exaltált fanatizmust ébreszt, hanem azért is, mert az orvosi tudomány és a kultúra ellensége. A szekta tagjai azt hiszik, hogyha ők valakiért imádkoznak, aki beteg, az minden orvosi segítség nélkül felgyógyul bármilyen betegségből. Természetesen, néha a tömegszuggeráció, a beteg gyógyulásába vetett hit időlegesen jobb közérzetet eredményez, de az imával gyógyított betegek állandóan nagy veszélynek teszik ki magukat. Sokszor, amikor gyors operatív beavatkozásra volna szükség, a szent fetrengők gyógy módja szörnyű kínokkal megelőzött halált eredményez.

A szekta hazájában, Amerikában is erős harcot folytatnak a szekta ellen. A hatóságok meglehetősen tehetetlenek azonban velük szemben. Úgy az amerikai, mint a magyar törvények szerint, mindenki szabadon gyakorolhatja vallását, ha az nem törvénybeütköző. Arra pedig tényleg nincs törvény, hogy aki beteg, annak orvoshoz kell fordulnia.

A pünkösdi eddig csak a legritimisebb vidékeken tanyáztak. Most kezdenek mindenütt, így Európában, mint Amerikában a nagyobb vá-

rosok felé terjeszkedni.

Kevesen tudják, hogy Pest környékén és a külvárosokban még több ilyen pünkösdi szekta működik, még több helyen sodorják a gyenge, egyszerű embereket ebbe a tébollyal határos fanatizmusba, még több helyen harcol a bigott korlátoltság az orvosi tudomány és a kultúra ellen.

Legutóbbi látogatásunk az óbudai szent fetrengőknek szült. Címük: Körte ucca 9. Ez a cím csak ideiglenes. A körteuccai ház tulajdonosa felmondott a szekta vezetőjének, mert a kis egyszobakonyhás lakásnak a szomszédai nem tudnak nyugodni az úgynevezett imaórák sikongásai és visító énekelei miatt. Az óbudai szekta vezetője ezért áttette az imaházát jövő vasárnaptól kezdve Óbuda Bécsi út 193. szám alá. Ezentúl ott lesznek a szent fetrengések.

Most térjünk rá arra, hogy mit láttunk pénteken este kilenc óra tájban a körteuccai kis földszintes ház egyik konyhájában. Az nappalról sötét udvaron keresztül a hangok vezetnek el a pünkösdi konyháig. Aki már egyszer hallott extázisban levő pünkösdiakat, az nem tévesztheti el ezt a különös kakofóniát. Fájdalmas, hisztérikus hangok, a fanatizmus kéjében remegő sikolyok és közben visongó alleluják.

Nem kopogunk. A szomszédok már elmondták, hogy az imaóra végetért. Most néhány kiválasztott szent fetrengő zárt órára tarthat a konyhában. Ezt kell meglátni abban a pillanatban, amikor ezek az emberek nem tudják, hogy idegen szem figyel ők. Hirtelen kinyitjuk az ajtót. Dosztojevszkij tollára való kép: kis, füledtlevegőjű konyha. Sápadt, ellenzőnélküli villanylámpa a magasban, a tűzhely mellett kis csoport. Egy felgyűrűrhájú főkötős asszony alétan dől a tűzhelynek. Karját egy verítékező, sikongató férfi nyomkodja. Egy másik, idősebb férfi lehunyt szemmel imádkozik,

kezét az asszony fején tartja. Mellette hisztérikusan rángatózó csinos, fiatal lány és egy másik fiatalember. Mind extázisban vannak, izzadnak az izgalomtól és az ordítástól. Ordítva imádkoznak. Közben az extázis néha olyan erős, hogy csak artikulálatlan hangok törnek ki a torkukból. A szent fetrengők riadtan fejeznek. Szétugranak. Az asszony alétan ott marad a tűzhely mellett. Ernyedten csüng le borzalmasan feldagadt, keléses, viasz-sárga karja, amelyről a ruhát felgyűrűték.

Elmondom a mondókámat. En is érdeklődő vagyok. Szeretném tudni, hogy mikor lesznek az imaórák. Szívesen fogadnak. Megmondják, hogy legközelebb mikor van imaóra, de pihegnek az extázistól, amely még mindig hatalmukban tartja őket. A tűzhelynél az asszony lassan magához tér. Boldog bágyadságban mondja:

Móris lohadt egy kicsit... Alleluja... Az ima segít.

Tóth Sándor, a vezető, durvavonású, iparos-külsőjű szőke ember, közbevág:

— Nem mi gyógyítunk: az Úr Jézus.

A másik férfi, aki az előbb még félőrlően nyomogatta a szörnyen felpuffadt, kelésekkel és vörös foltokkal elritított kart, most az izzadságát törölgeti. Az ajka állandóan mozog:

— Alleluja, Alleluja!

A fiatal lány Tóth Sándor leánya, rajongó arccal elmondja, hogy az ima mindig gyógyít, hogy az Úr esodálatos erővel működik közöttük, rengetegen meggyógyultak. Az asszony egyre a karját nézi és ismételteti, hogy lelohadt. A vezető apáskodó hangon mondja:

— Persze, hogy lelohadt... Olyan erő alatt voltál, testvér, hogy csak na... Persze már régebben kellett volna csinálni. De nem volt elég erős a hited... Még néhányszor imádkozunk együtt, még néhányszor erő alá kerülsz, aztán minden jó lesz.

Erő alá kerülni! Ez a szent fetrengők legnagyobb boldogsága. Erő alá kerülni: ez azt jelenti, hogy a gyorsritmusú énektől, a sok visongástól, a fanatizmustól mámorosan elveszteni az eszméletet, felfordult szemekkel rángatózni a téboly felé.

A kis csoport már magához tért. Pihegve, meg-